

GRANOLLERS

COMUNIDAD CRISTIANA

SEMANARIO PARROQUIAL
AÑO XXI - NUMERO 544
25 DE JUNIO DE 1961

Editorial

Reflexiones

Realismo necesario. La presente semana, en la ciudad, ha venido dominada — o debiera haber venido dominada — por un hecho trascendente: la visita pastoral. Ahora, si cediéramos fácilmente a la hipérbole y sustituyéramos — porque es más cómodo — la realidad por el deseo, diríamos que la ciudad entera vivió el acontecimiento, que todo Granollers se sumó a él... Pero, si así lo hiciéramos, si así escribiéramos, levantaríamos una cortina de humo que no sólo no nos dejaría ver la realidad sino que nos incapacitaría, nos adormecería — en una anestesia cómoda pero falaz — para una reflexión consciente y una consciente toma de posición para en adelante.

Del plano religioso al social. No podemos, naturalmente, investigar aquí las causas; el hecho sí que, en cambio, aparece de modo manifiesto: la realidad y todo lo que ella lleva consigo de exigencias vitales ha sufrido una transmutación peligrosa ya que ha pasado a ser, en no pocos aspectos — especialmente los de carácter público — una simple exigencia social. Queremos decir de vida en sociedad, con todo aquello del respeto humano, del qué dirán, del obrar pensando en la utilidad práctica mundana del acto religioso, etc. La presencia del Obispo entre nosotros, su presencia en acto de Iglesia, no ha sido sentida como tal en la mayoría. Algo, pues, está fallando de modo evidente.

La tensión Iglesia-mundo. "Mi reino no es de este mundo". Pero, por otra parte, se inicia en este mundo y contiene inevitables elementos mundanos. De aquí una constante tensión Iglesia-mundo, en un difícil equilibrio cuyo mantenimiento exige esfuerzos constantes y denodados. Esfuerzos personales y comunitarios que deben dar solución a la tensión partiendo desde dentro y no con la simple aplicación de fórmulas autoritarias, o sociales, venidas de fuera. El reconocimiento de la existencia de esta tensión, el reconocimiento de una realidad consistente en el carácter no cristiano del mundo que nos rodea, en el cual vivimos inmersos inevitablemente, es el primer presupuesto para una posterior, y también inevitable, acción cristianizadora.

Hasta la próxima Visita Pastoral. Si la Visita Pastoral quedara simplemente constatada y enjuiciada en su aspecto externo habríamos perdido su contenido esencial. Vista la realidad, analizada en sus aspectos agradables y en las respuestas menos convincentes, podremos, en cambio, en actitud de exigencia renovada, prepararnos y preparar a nuestra comunidad para una mejor respuesta con vistas a la próxima visita pastoral. Sólo si tenemos muy en cuenta que nuestra comunidad cristiana es más un proyecto, una aspiración, una meta, que una realidad actual seremos capaces de construirla sobre bases firmes con la esperanza también segura de presentarla más viva más real, más acrecentada cuando, dentro de unos años, nuestro Obispo vuelva a la ciudad para la nueva Visita Pastoral.

Diàleg amb el lector

Prendre la fresca

Era un costum ben arrelat, i molt practicat, aquest de prendre la fresca. I prendre la fresca — sortir a prendre la fresca — no vol pas dir prendre-la de qualsevol manera, sinó, ben exactament, sortir al davant de la casa, al carrer i allí, asseguts, fruit de l'aire més fresc de la nit, tot fent petar la xerrada amb la família o els veïns.

Aquests dies de tanta calor han fet que sortís molta gent a prendre la fresca. Els nostres carrers eren, gairebé, més plens de nits que de dies. La nit, aleshores, té un escalf que li és donat per aquesta presència humana.

Aquests dies hem pensat que era una bona cosa això de prendre la fresca. I hem donat gràcies que la nostra ciutat fos encara prou petita per a permetre-ho.

En este número:

Pulso de la ciudad - Colònies de vacances - Espiritualitat - L'actualitat té un nom: Heinrich Luebke - Fira de Mostres - Cada setmana un llibre - Premsa catòlica - Cultos - Temes d'educació - Cine - Notes d'art - L'art de Gaudí

Santa Visita Pastoral

Para recibir al que venía en nombre del Señor, nuestra ciudad, el pasado domingo, alzó arcos triunfales e hizo tremolar gallardetes y banderas nacionales y pontificias en las calles por donde debía pasar el Sr. Arzobispo-Obispo en su Visita Pastoral.

A las once de la mañana exactamente, tal como estaba anunciado, el Exmo. Sr. Arzobispo-Obispo de la Diócesis, Dr. D. Gregorio Modrego Casás, llegaba a la Plaza de los Caídos, donde fué recibido y saludado por el Ilustre Sr. Deán-Arcipreste. Sr. D. José Campo Lleó, acompañado del clero parroquial, religiosos y primeras Autoridades de la ciudad, junto con los fieles, entre los que destacaban los niños y niñas de los colegios de la ciudad. Seguidamente se formó la procesión que se dirigió hacia la Iglesia Arciprestal de San Esteban, mientras la «Schola Cantorum» entonaba cánticos de gozo. El Sr. Arzobispo en su recorrido bajo palio por las calles de nuestra ciudad iba impartiendo su bendición a los fieles. Una vez llegada la procesión a la Iglesia de San Esteban, iniciáronse los actos de la Visita Pastoral en nuestro primer Templo, con la oración por el Prelado, oración al Patrono de la Parroquia, absolución a los difuntos, bendición con el Santísimo por el Sr. Obispo y visita a las aguas bautismales. A continuación, celebróse la Santa Misa, oficiada por el propio Prelado, encontrándose la nave de la Iglesia totalmente llena de fieles, a cuya Asamblea, el Dr. Modrego, a la hora del Evangelio dirigió su paternal palabra, glosando el Evangelio, parangonándolo con el hecho mismo de la Visita Pastoral que se estaba llevando a término.

Seguidamente, el Sr. Arzobispo-Obispo, se dirigió a la Casa Parroquial, acompañado por las Autoridades, miembros de Acción Católica y representaciones de las diversas asociaciones parroquiales, en una de cuyas dependencias tuvo lugar la Recepción oficial a todas ellas. En el curso de dicha recepción, el Exmo. Sr. Alcalde D. Carlos Font Llopart, en vibrante parlamento, saludó y dió la bienvenida al Dr. Modrego Casás. Tomó la palabra D. José Verde Aldea, presidente de la junta parroquial de Acción Católica, para exponer al Sr. Arzobispo un resumen de las actividades llevadas a cabo por el apostolado seglar de la Parroquia y presentando el plan de actuación para las tareas del futuro. Seguidamente el Sr. Deán Arcipreste D. José Campo Lleó, ofreció asimismo los trabajos de la Parroquia al Sr. Obispo, agradeciéndole la colaboración encontrada hasta el presente por parte de los sacerdo-

tes, religiosos y feligreses y asimismo se refirió a las actividades próximas a realizar, entre las que descuella la creación de una Escuela para la Escolanía Parroquial y la construcción del Centro Católico Parroquial. Por último el Sr. Arzobispo, agradeció a todos su actividad apostólica y exhortó y animó a los militantes a fin de llevar a término sus planes haciendo hincapié en que las puertas del Palacio Episcopal están abiertas a todas las ansias e inquietudes espirituales de sus queridos hijos de Granollers. Terminado dicho acto los asistentes fueron obsequiados con un delicado aperitivo.

Por la tarde el Dr. Modrego Casás visitó a las comunidades religiosas de las Hermanas Josefinas, Conventales Franciscanos, Hospital Asilo, Colegio de las Hermanas Carmelitas y local de la H. O. A. C.

El lunes día 19, el Sr. Obispo Auxiliar, Dr. D. Narciso Jubany prosiguió la Santa Visita Pastoral a la ciudad, haciendo su entrada a la Parroquia de Ntra. Sra. de Fátima, donde se desarrollaron los actos de ritual, visitando en aquella barriada los Colegios de Ntra. Sra. de Fátima y particulares, así como el Barrio Xarlet, donde recorrió cada una de sus calles, interesándose por todos y cada uno de sus habitantes que lo recibieron con gran alegría. Asimismo en dicho día el Dr. Jubany, visitó el Colegio de las Escuelas Pías.

El miércoles siguiente en la Iglesia Parroquial de San Esteban el Sr. Obispo Auxiliar, administró el Sacramento de la Confirmación a 221 niños y 153 niñas por la mañana y a 160 niños y 142 niñas por la tarde, sumando en total 686 los confirmados en la fe del Señor en dicho día.

Fueron padrinos de dicho acto, los Sres. D. José M^o Roca Umbert Clapés y su distinguida esposa Doña María Providencia Martínez Martí de Roca Umbert.

Terminó la Santa Visita Pastoral a la ciudad con la Visita por el Sr. Obispo a varios enfermos en su domicilio, así como a los de la Policlínica del Vallés y a la comunidad de religiosas del Colegio Madre Ana Mogas Fontcuberta.

Colegio Ana Mogas Fontcuberta

El miércoles pasado se vió honrado con la presencia del Excmo. y Rvdmo. Sr.

Obispo Auxiliar Dr. D. Narciso Jubany quien en Visita Pastoral recorrió las dependencias del Colegio y dirigió su palabra a todas las religiosas Franciscanas. Previamente, todas las alumnas dispensaron al Sr. Obispo un caluroso y simpático recibimiento.

El mismo día por la noche llegó al Colegio la Rvdma. Madre General Angela del Barrio García quien está practicando la Visita Canónica a todas las comunidades sujetas a su jurisdicción.

Tenemos noticias que dentro de pocos meses será entregada a la Santa Sede toda la documentación para el proceso de beatificación de la Madre Fundadora Ana Mogas Fontcuberta, hija de la vecina parroquia de Corró de Vall.

Final de curso del Catecismo Parroquial

Hoy día 25 de junio, tiene lugar el final de curso de nuestro Catecismo parroquial. Los actos a celebrar son:

A las 10 Misa infantil, donde se entregarán los tikets que darán derecho a participar a los diferentes actos recreativos. A las 11'30 competiciones deportivas en el Campo de Deportes del Colegio de los Padres Escolapios y sesión de polichinelas en el Local Catequístico.

Por la tarde a las 4 Visita colectiva al Santísimo de los niños de nuestros centros. A continuación Festival final de curso, según programa, en el Local Catequístico de nuestra Casa Parroquial.

En el presente curso catequístico han salido galardonados con los títulos de Emperadores y Príncipes los siguientes niños y niñas:

EMPERADORES. Agustín Buxadera y Montserrat Saperas, del Centro de S. Esteban.

PRINCIPES. Francisco Sánchez Berreuzo - Juan Lladó - Jaime Serra - María Teresa Castelló - María Teresa Bellavista - Rosa Rcsanes.

A todos nuestra más sincera felicitación.

¡Qué es una Colonia de Vacaciones!

El próximo Domingo, día 2 de Julio a las 12 del mediodía en el Local Catequístico de la Casa Parroquial.

- * **Charla, por el Sr. Esteban Sala, dirigente de Colonias**
- * **Proyección de un film sobre las Colonias de Vacaciones**

Se invita a todos los padres y educadores

Vacances

El dia 1 d'agost s'acosta i els primers preparatius per les Colònies de vacances de la nostra parròquia s'han de començar a fer.

En primer lloc convé saber el nombre de jovenets de que disposarem, per fer la deguda separació segons les diferents edats. També ens convé recordar els avantatges per la formació humana i cristiana que hi ha en aquests dies d'esplai, en aquest dies en que es procura que les qualitats que cada infant té trobin un ambient propici per desenvolupar-se, sense les dificultats que porta la vida ordinària d'estudi metòdic i disciplinat, i que les virtuts morals trobin ocasió de practicar-se, fent que l'hàbit d'obrar el bé vagi agafant força en les petites personalitats. Tot això amb el contacte directe amb la naturalesa que tant apropa a Déu i a la realitat de les coses, amb la vida de comunitat que desenrotlla les virtuts socials.

Es per aixó que el proper dia 2 de Juliol, a les 12 del migdia, tenim projectada una petita conversa en el local Catequístic de la Casa parroquial, en la que el dirigent de colònies Sr. Esteve Sala, ens parlarà de la formació integral que pretend aquesta institució.

Al finalitzar aquest canvi d'impressions es projectarà un documental a colors i sonor de lo que és una colònia de vacances.

Tots els pares de família i educadors hi són convidats.

La colònia de Vacances

NO ES:

una institució beènfico-propagandística

un curs de formació

uns exercicis espirituals mitigats

ES:

una comunitat de nens que en plena naturalesa, miren de viure en cristià l'aspecte de la vida humana que s'en diu temps de vacances.

M. F.

En aquesta època d'examens en que bona part del nostre jovent ha hagut de fer un petit esforç de síntesi de tots els coneixements que ha adquirit durant el curs que fineix, està prou bé que fem un petit examen de la nostra consciència d'estudiants, aprofitant els punts de reflexió que ens dona en L. J. Lebre i Th. Sauvet.

INGENUITAT ESTUDIANTIL

Mirar de fer-se popular o original en lloc d'enrobar la pròpia personalitat.

Creure's el centre del món.

Parlar i jutjar de tot amb aplom.

Creure que només formen els llibres.

HONRADES INTEL-LECTUAL

Treballar només de cara a l'examen i no de cara a la seva formació humana.

Intrigar en lloc de reflexionar.

Esser més amant de les idees que de la veritat.

Prescindir d'algunes classes per considerar-les inútils, i no influir prou per tal de fer modificar els programes.

Mancar de l'elemental honradesa en els concursos i examens.

No tenir consciència de la necessitat d'una reforma de l'ensenyament.

No reconèixer el valor exacte dels sistemes estrangers.

SENTIT DE COMUNITAT

No imposar-se l'observació dels fets socials (àdhuc del seu propi ambient).

No relacionar-se amb pajesos i obrers.

Esser intel·lectualment partidari dels obrers i menysprear pràcticament aquells que no han pogut adquirir certa cultura.

Defugir tot contacte amb els professors.

Cercar aquest contacte, no tant per la pròpia formació com per l'èxit dels examens.

Oblidar que els estudis constitueixen un privilegi que comporta obligacions envers el bé comú.

Creure que el títol és suficient per a donar dret a una situació privilegiada o al comandament.

EQUILIBRE

No tenir cura en absolut de la pròpia salut i després preocupar-se'n massa.

Menysprear l'esforç físic regular i no témer d'extenuar-se amb excessos.

Mn. M. Filella

L'actualitat té un nom: Heinrich Luebke

Invitat pel President de la República Francesa, general De Gaulle, el President de la República Federal alemanya Dr. Heinrich Luebke ha visitat París. Segons les nostres notícies, només dos caps d'Estat alemanys havien visitat París abans del Sr. Luebke, i amdós ho feren sense haver estat previament convidats. No cal dir que es tracta de Guillem Ier. i d'Hitler, que entraren a París com a enemics, vencedors i dominadors.

Ara el Dr. Luebke, qui durant la dictadura hitleriana passà vint mesos a la presó, ha arribat a París no pas com a dominador, sino com a col·laborador. Com a cap d'un Estat que col·labora amb França —el seu enemic tradicional— en una de les empreses més importants de la postguerra: la unió europea.

«França i Alemanya, dues grans nacions cridades a la cooperació més feconda —ha dit el Dr. Luebke—, han huidat fins el solatge el calze d'afrontaments tràgics. Avui, elles són particularment cridades a treballar mà a mà en l'edificació d'una comunitat indissoluble dels pobles europeus». «Aquesta solidaritat convençuda i cordial, entre França i Alemanya es l'element indispensable d'un esdevenidor feliç; ella constituïx en tot cas la condició absolutament necessària de tot ordre polític del qual l'objectiu suprem és els drets i la llibertat de tots els homes».

En aquests temps d'inseguretats i de temors la reconciliació franco-alemanya, no precisament en el camp de les paraules sino en el difícil camí dels fets, és un motiu d'esperança i de confiança. Esperança i confiança en Europa, i en la capacitat de l'home per a crear noves estructures socials que garanteixin la seva llibertat i la seva dignitat. La necessitat i el temor poden haver estat factors decisius en el procés de reconciliació, però la més ferma penyora d'una «comunitat indissoluble» o d'una «comunitat de destí irrevocable», per a dir ho amb paraules del Dr. Luebke, no és ni la necessitat ni el temor, que poden unir només en moments de perill, sino l'esperit de col·laboració i, en definitiva, l'amor. El President alemany ha parlat a París de l'esperit de la tradició europea, que veu la vocació la més noble de l'home en el servei voluntari i lliure consagrat al bé del proïsme. Fem, doncs, ben viu aquest esperit tradicional.

Fira de Mostres

El germà Lluís Suárez

1.967 000 persones han visitat enguany la Fira de Mostres de Barcelona 300.000 més que l'any passat.

L'entrada valia 10 pessetes. Els ingressos per aquest concepte han sumat, doncs, la quantitat de 19 670 000 pessetes.

Durant vint dies prop de dos milions de persones hem viscut la il·lusió de la Fira. Tot divertint-nos, tot badant, hem vist moltes coses útils i hem après una mica a estimar el treball de l'home, a admirar-ne els seus fruits.

19.670 000 pessetes Com un llampec salta el mal pensament. S'han pagat 5.000.000 més de pessetes per en Suárez.

Perdoneu. Ja sé que no és de bon gust tornar a parlar d'aquest afer. Està passant de moda i els diaris, després dels dos primers partits, reconeixen ja que el preu del jugador no era exagerat.

Jo estimo el futbol

Tots estimem el nostre germà Lluís Suárez.

El futbol està en perill i el nostre germà Lluís Suárez encara més.

Però deu haver hi quelcom que corre el risc de perdre's sempre: el seny, el saber donar a cada cosa el seu just valor.

Dos germans francesos

Dimarts, 20 de Juny. L'autocar ha passat per Granollers a las 5'30 de la tarda. L'autocar és francès. Fa calor i les portes automàtiques estan obertes. Els viatgers, amb les cares plenes de la pols i la suor del viatge, miren sense veure. Els carrers, les botigues, nosaltres mateixos, rellisquem sobre les seves retines cansades.

Mig ajaguts, els peus enfora, mal apoiant-se en el graó de pujada, un home i una dona estan abraçats. Són joves. Poden jugar-se la vida a cada sotrac de l'autocar.

La seva abraçada fa fàstic. Per tot.

Per absurda més que res. Però ell i ella són germans nostres.

Han passat i mai més es creuran amb nosaltres. Nosaltres els hem judicat durament, implacablement.

I no obstant, si l'autocar s'hagués deturat, si haguessin baixat, què haurien trobat en nosaltres?

Judiquem nosaltres, si us plau.

En tu i en mi, en el jovenet que passava xiulant, en la noieta presumida, en l'amo del café, en el botiguer de la cantonada, haurien trobat respostes de germanor humana, d'amor cristià?

Perquè en aquesta tarda de Juny fa falta una mica d'aire fresc. I l'esperança no ens vindrà pas de tornar a discutir si el món està bé o malament. L'esperança depèn de nosaltres, de cadascú de nosaltres.

De vegades depèn de la resposta que donem a uns germans francesos que ens han fet fàstic. Que han passat i no es creuran mai més amb nosaltres.

Una joveneta.

La noia —14 anys— anava pujant carretera amunt. La conec bé. Va amb una amiga seva. Quan m'han vist s'han mirat elles dues i han amagat el riure. Ja he passat i un aparador ha reclamat la seva atenció.

Han anat fent el seu camí, lentament passejant carretera amunt els seus primers pantalons d'home.

L'escena del riure i de l'aparador s'ha anat repetint a cada conegut que trobaven. No han mirat francament a ningú, i això és trist per una noia.

Els seus companys d'estudi, quan les han vist aparèixer —temorenyques i orgulloses— per aquella cantonada humil del carrer de Corró, s'hi han divertit força.

El passeig ha acabat a entrada de fosc. Com si fos un trofeu de guerra, aquestes xamoses amiguetes meves acaben de col·locar la peça de roba a

l'armari.

La mare ha comprovat que el caient era encara perfecte.

El pare mira la televisió del café de la cantonada. Un amic li fa broma de la noia i l'home, que no sabia res de l'aconteixement, sent que li puja pel pit una alenada de coratge. Voldria aixecar-se i anar a casa, però...

La pantalla de la televisió va esmortuint el record d'aquell mal moment i, altra vegada, el pare arribarà a casa com un autòmata.

Ningú dirà una paraula amiga a la xamosa noieta dels catorce anys.

Germà pagès

El camp, ara a l'estiu, té un color verd groc mig esborrat per la calitja.

Els pagesos van molt cansats. Quan tothom fa vacances ells treballen més que mai.

Aquesta matinada, anant a segar, en Pere ha gustat el plaer de refrescar els peus amb el fregadís de la pols humida del camí. En tornant, al migdia, la mateixa pols era ardenta i enutjosa.

Ha dinat cense gana. La migdiada ha sigut surta. En aixecar-se tenia els cabells enganxats al front per la suor.

A la tarde, tornant a la feina, en Pere es sent desgraciat. Té enveja.

Ara, per Sant Joan, els estiuejants començaran a passejar les seves vacances per davant dels ulls de gent molt aqueferada. Atapeiran el poble de coses substancials.

Hi han estiuejants que acosten el poble al suburbi.

Altres volen col·laborar en totes les festes de l'estiu.

Altres desprecien el poble. Altres són bona gent que busquen només repòs.

Però, en uns i en altres, el poble no hi veu més que gent que no treballa.

La resposta, naturalment, és sempre egoista.

Si ens trobessim amb aquell futbolista...

Si l'autocar s'hagués deturat... Si aquella noia es parés a saludar-nos...

Si nosaltres fossim pagesos...

...la nostra resposta fóra sempre de germanor humana, d'amor cristià?

Westinghouse reduce precios...

Frigorífico 114 litros Super 4 Pts.	11.950	«	200	«	«	7	«	17.976
« 142.5 « « 5 «	14.500	«	300	«	«	10 E	«	18.940
« 200 « « 7 E	16.940	«	300	«	«	10	«	19.795

Precios con impuestos incluidos

Distribuidor comarcal: **HOGAR LUZ Clavé, 47 Granollers**

La superioridad de Westinghouse está en su prestigio mundial

Prensa e Informació de la Iglesia

Civilización visual

Nuestra época aparece dominada por la importancia de los medios puestos en práctica para llegar a todos los rincones, para alcanzar a todos los públicos y servirles, en forma fácil, asequible, atrayente, aquellas ideas que quien dispone de aquellos medios de difusión quiere imponer. La prensa, en su múltiple y variada apariencia y presentación, alcanza, de un modo u otro a todos los sectores. La prensa ocupa un lugar destacado en la creación de lo que ha sido denominado la «civilización visual».

Al servicio de algo

Los medios de difusión no son neutros. Están, siempre, al servicio de algo, acaban siempre imponiendo una mentalidad. Si más no, la mentalidad de no pensar, de no preocuparse, de no interesarse por nada: la mentalidad de la evasión, tan característica también de nuestro tiempo. Si esto es así, es natural que existan cosas, realidades que quieran, que necesiten tener para sí el uso y disposición de estos medios de difusión que no pueden ser el monopolio exclusivo de nadie. Es natural, pues, que la Iglesia disponga de tales medios —concretamente de la Prensa— para el cumplimiento de su misión. Nótese bien que decimos «para el cumplimiento de su misión». No se trata, pues, de una conveniencia, sino de una verdadera necesidad.

Prensa e información

La festividad de S. Pedro y S. Pablo ha venido siendo durante años el día de la Prensa católica. Ahora, con buen acierto, ha pasado ya a ser día de la Prensa e Información de la Iglesia, de medios de captación de noticias y de medios de difusión de las mismas. Una y otra cosa son complementarias. Una y otra deben, por tanto, ser disfrutadas como cosa propia.

Nuestra aportación

Nuestra aportación a este día será doble colaboración en la ayuda económica y colaboración en el sostenimiento constante —que es decir lectura e interés por ella— de esta Prensa que, por encima de todo, sin partidismos tienen como misión única la de estar al servicio de la verdad y presentarla como tal, sin deformaciones, al pueblo.

Mitja Vida de Teatre

Creiem que totes aquelles persones que, malgrat tot, conserven encara la ceba de l'art escènic, hauran trobat molt encertada la idea de la publicació d'aquest llibre, que recull les memòries del qui fou noble i inquiet artista, Adrià Gual.

I diem això perquè estem segurs que no hauran pogut oblidar que, durant molts anys, Adrià Gual, amb el seu «Teatre Intim» i amb l'Escola Catalana d'Art Dramàtic, fou una de les poques figures que, amb més delit i més conscientment, contribuï a la dignificació, i alhora a la modernització, de la nostra escena, sovintment desprestigiada, aleshores i ara, per obres de gust molt dubtós o bé de molt minsa qualitat literària i teatral.

Gràcies a l'esforç, i també a l'honoradesa, d'Adrià Gual, els nostres pares van poder veure realitzades, als escenaris barcelonins, les obres estrangeres més importants i transcendents d'aquella època, traduïdes a la nostra llengua. Gràcies a ell, doncs, molta gent va entrar, per primera vegada, amb Ibsen, Hauptmann, Maeterlinck, Pirandello, etc., i va fruit d'exquisides versions d'obres ja immortals de Shakespeare, Molière, Esquiel, Sòfocles i Goethe, entre d'altres, totes elles representades amb la màxima dignitat. I també de moltes produccions catalanes, entre elles les del propi Gual

(Recordem, per exemple, «Misteri de Dolor»).

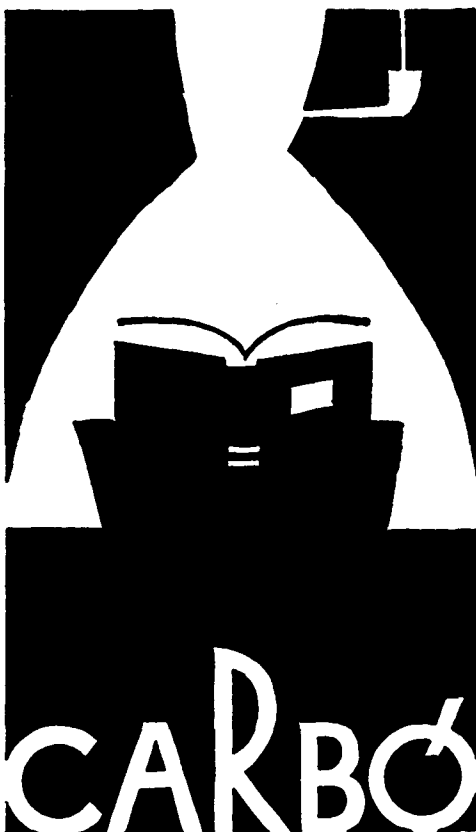
Amb tot, aquest extraordinari servei prestat per Adrià Gual a la nostra cultura, es va veure, com malauradament acostuma a passar massa sovint, poc correspost per la gran massa del públic. La seva vida d'apostolat escènic i de dedicació íntegra a l'art de Talia, no fou mai ben reconeguda ni degudament agràida.

Es per això que, avui, constatem amb goig, la presència d'aquest llibre que, ultra constituir un merescut homenatge a la seva memòria (que hem d'agrair a l'Editorial Aedos), ens permet de conèixer, o bé de reviu, explicat pel propi Adrià Gual, amb un llenguatge senzill i sincer, allò que ha estat la vida teatral del nostre país, en uns moments força crucials, i la tasca sense precedents (i podem afirmar que gairebé sense continuació) que desplegà amb tota l'energia, i amb una fina sensibilitat Adrià Gual, i que, com molt bé diu Maurici Serrahima, en el magnífic pròleg que encapçala el llibre, «va ésser en molts aspectes decisiva per a encaminar la mica de tradició del teatre posterior».

L'obra editada es veu enriquida amb deu làmines, fora de text, impreses en paper «couché», que ens presenten cartells, esbossos de figurins, de decoracions, etc., i que ens fan conèixer més bé múltiples facetes d'Adrià Gual qui, a més a més de bon director i autor teatral, fou un excel·lent escenògraf. I, per damunt de tot, un home íntegre i un ferm de la nostra escena, com molt pocs en trobaríem.

M.

Fitxa del llibre. MITJA VIDA DE TEATRE (Memòries d'Adrià Gual). Pròleg de Maurici Serrahima. Editorial Aedos (Barcelona). Vol. 26 de la Biblioteca Biogràfica Catalana. 1.ª edició. 1961. 360 pàgines. Preu: 224 ptes.

PHILIPS

DISTRIBUIDOR OFICIAL:

Martín Font

Generalísimo, 9

GRANOLLERS

Cultos de la Semana

Hoy, DOMINGO V DE PENTECOSTES, cultos según el horario de los días festivos. Por la tarde a las 7 Sto. Rosario, exposición mayor del Santísimo Sacramento, ejercicios propios del mes y bendición.

FESTIVIDAD DE LOS SANTOS APOSTOLES PEDRO Y PABLO.—Es fiesta de precepto. El horario de cultos como en los días festivos. Además, por coincidir en jueves se celebrará una misa a las 6 de la mañana. Hoy en toda la nación se celebra «El día de la prensa e información de la Iglesia». A tal fin se efectuará una colecta en todas las misas.

TRIDUO DE CONCLUSION DEL MES DE S. C. DE JESUS.—El viernes y el sábado desde las 10 de la mañana hasta las 8 de la noche permanecerá expuesto el Santísimo Sacramento. El próximo domingo a las 9 de la mañana misa de la exposición del Santísimo. Tarde a las 5 Sto. Rosario, ejercicios del mes, sermón por el Rvdo. P. José Calzada, redentorista y procesión por la pl. José Antonio.

Horario de Cultos

Domingos y Fiestas de precepto. Misas de 7 a 1 cada hora (a las 9 parroquial). Por la tarde a las 8 Misa vespertina. CONFESIONES durante las misas. ROSARIO a las 7 de la tarde. Días laborables: MISAS 8, 9 y vespertina a las 8:30. CONFESIONES 6:45 a 10 de la mañana. COMUNIONES de 6:45 a 10 cada 15 minutos. ROSARIO a las 7:30

Catecismo

Hoy se celebra la fiesta de fin de curso. A las 10 de la mañana misa para todos los centros catequísticos. A las 11 competiciones infantiles de fútbol y polichinelas. A las 4 Visita al Santísimo. A las 4 Festival de Clausura en el local catequístico.

Colectas y Donativos

Pro reconstrucción templo (18 junio)	1.775
Pro Hospital-Asilo	1000
Pro Seminario	500
Colecta Catecismo	2.544'20

Parroquia de Ntra. Sra. de Fátima

Horario de misas. Los días festivos, a las 8, 10:30 y 1. Los días laborables, a las 8 de la mañana.

Sto. Rosario y Mes del Sdo. Corazón. Los días festivos a las 5 de la tarde y los demás días del mes de junio a las 8 de la tarde.

Festividad de San Pedro y San Pablo. El próximo jueves por ser dicha fiesta es de precepto y las misas serán como en los días festivos.

Visita Pastoral El pasado lunes, efectuó el Exmo. y Rdmo. Sr. Dr. D. Narciso Jubany, Obispo Auxiliar de la Diócesis, la Santa Pastoral Visita por primera vez en nuestra parroquia. Bastante número de fieles, pese a ser día laborable, acudió a recibir al Sr. Obispo, el cual después de los actos rituales de la Visita, habló a los fieles sobre lo que debe ser el «Alma y el Cuerpo» de toda parroquia. Sus palabras orientadoras sobre el concepto auténtico de Parroquia han de animarnos a formar entre todos una auténtica comunidad parroquial. Seguidamente el Sr. Obispo se dirigió a un pequeño entoldado que se levantaba en la explanada del templo para administrar al aire libre, el Sacramento de la Confirmación a 59 niños y a 82 niñas y adultos. Visitó luego las escuelas del Barrio donde fue recibido por los niños con afectuosos saludos y cantos. Finalmente quiso recorrer a pie todo el barrio de «Xarlet» para compartir con los fieles de aquella populosa barriada visitando algunos enfermos en sus propias casas.

Catecismo. Hoy no habrá lección de Catecismo pero en su lugar tendrán efecto diversos actos de final de Curso que se especifican por programas aparte.

Suscripciones.

J. B. y M. C.	50 ptas. mensual.	A. G. R.	5 ptas. mensual.
R. L.	5 » »	J. B.	25 » »
A. G.	5 » »	J. C.	10 » »
R. F. A.	100 » »	J. G.	5 » »
R. S.	25 » »	F. R.	100 » »

(sigue)

Bautismos

Inmaculada Cornellas Aliqué, Nuria Roma Oliveras, José Fulgarolas Illa, Carmen Roura Garcia, Fernando González Resina, Javier Enriquez Jiménez, Pedro Ballet Mundet, Miguel Vila Coll.

Matrimonios

José Molet Castellá con Dolores Rossell Tañá, Juan Estradé Pujadas con Dolores Molet Castellá, Antonio López Torres con Encarnación Sánchez Requena, Jacinto Fort Farré con Mercedes Mauri Gabarró, Luis Gordo Cerezo con Rosa Buixó Snari.

Defunciones

Manuel Coll Milá. (Extremaunción condicionada)

Proclamas Matrimoniales

José Folguera Ginestà y Mercedes Grau Gasch, Salvador González Gavilán y Mª Josefa Artero Ballesta Esteban Vila Gironella y Eugenia Martínez López.

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

Proclamas matrimoniales.

Salvador González Gavilán con María Josefa Artero Ballesta. Joaquín Amaro Cotano con Pilar Fitó Descàrrega.

DERBI

65 c. c.

¡Rápido y estable!

Alfonso IV, 61 - GRANOLLERS - TI 300

PHILIPS

DISTRIBUIDOR OFICIAL:

Martín font

Generalísimo, 9

GRANOLLERS

Formació i personalitat

(Continuació)

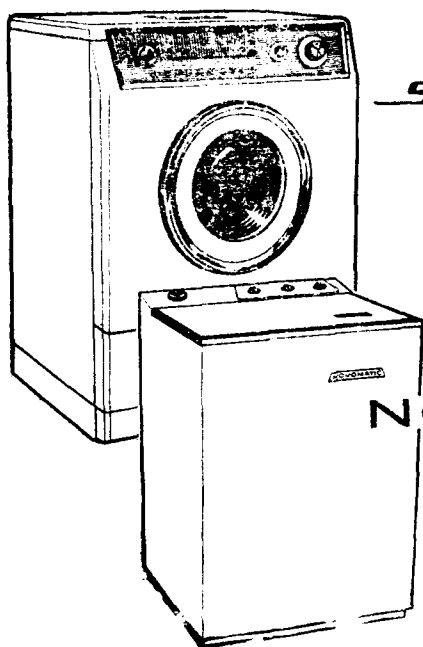
La personalitat és difícil de definir-la, car en ella hi intervenen una sèrie de factors complexes: factors que delimiten una persona, separant-la de les demés amb això que té d'emergent, propi d'ella sola que la fa actuar amb independència. Es tracta sens dubte d'una força centrífuga que vol psicològicament separar-se del determinisme filosòfic i dels «ricorsi» històrics.

Tinguem present que aquesta independència no és caprici, terquedat, es-tarrufament o insociabilitat. Això serien defectes del caràcter i de la personalitat no factors components de la mateixa. Realitats psíquiques, temperamentals o adquirides, que en lloc de fer emergir i alliberar, esclavitzen.

Per a formar degudament la personalitat es necessita:

- a) Lluitar per a ser constant en el compliment del deure.
  - b) Penetrar dintre d'un hom mateix a fi de lograr un perfecte desenvolupament de les facultats psíquiques.
  - c) Conservar la pau de l'esperit, l'alegria del viure, juntament amb el sentiment de la veracitat i de l'honradesa, àdhuc en circumstàncies difícils i contradictòries.
  - d) Defensar el dret sagrat de la llibertat, que valora els actes d'acord amb una consciència ben farmada.
  - e) Educar les qualitats que un hom posseix, per tal d'obtenir d'elles el màxim rendiment, fent-se responsable d'aquest deure ineludible.
  - f) No desorientar-se mirant les accions dels demés, oblidant els tresors propis i els talents que hem de fer fructificar.
  - g) Acostumar-se a pensar, sentir i estimar per compte propi i no enduts exclusivament per l'opinió d'altri.
  - h) Veure i justipreciar la bondat dels demés, els seus valors humans i morals que moltes vegades poden servir-nos d'orientació en la nostra manera d'obrar.
- Per si no ho sabia, aquestes normes serviren per educar l'esperit d'aquesta personalitat tan discutida: el general Challe.

E. P.

nueva lavadora
SUPERMATIC,
automatismo
integral
sincronizado

nueva lavadora
NOVOMATIC
Más asequible
muy completa
PRECIO REGULABLE

Agencia oficial CROLLS
Segismundo Riera

Clavé, 8

Teléfono 321

el cine en nuestra ciudad

LOS SAQUEADORES (3R)

Joseph Peveny (Astoria—Mundial) Cuatro jóvenes cowboys aterrorizan un poblado del oeste. No es un western cualquiera. Estudia un poco la psicología de los personajes, hasta cierto punto semejantes a los jóvenes actuales. Tiene un exceso de diálogos y la interpretación no es demasiado acertada, pero puede verse.

LOS SIETE MAGNIFICOS (3)

John Sturges (Coliseum) Film copiado de otro japonés (Los 7 samurais). La versión americana no es muy correcta, pero distraerá al público. Unos pistoleros alquilados defienden a un poblado mejicano de una banda de saqueadores. Film de técnica aceptable y en el que abundan las luchas, las muertes violentas, y los disparos.

VERTIGO (DE ENTRE LOS MUERTOS) (3)

Alfred Hitchcock (Principal) Argumento tomado de una novela francesa por los autores de las Diabólicas. La versión española (deformada), hace incomprensibles ciertos momentos del film. Película obsesionante y de argumento complicado. No faltan rasgos de humor ni atarde de técnica. No es una gran película.

LAS PICARAS DONCELLAS (3)

Ralph Thomas (Astoria—Mundial) Comedia inglesa. Problemas que presentan a una pareja de recién casados las sirvientas que tienen. Tiene agilidad y gracia. Está bien dirigida e interpretada.

REGRESOS DEL INFIERNO (2)

Jesse Hibbs (Canigó) Desembarco norteamericano en Sicilia visto a través de la vida del protagonista. Regular.

FRABRICANTE DE CAMPEONES (3)

George Marshall (Canigó) Ejército norteamericano, Bob Hope y Mickey Rooney cómicos. Disparates a granel. Sin ninguna pretensión de buen cine. Que tampoco lo es.

GRAN HOTEL (3)

Miguel M. Delgado (Principal) Cantinflas 1946. Esta vez aparece en la pantalla Cantinflas con amnesia. Lo demás como siempre.

EL FANTASMA ES UN VIVO (3 R)

Carlo L. Bragaglia (Coliseum) Film italiano con Vittorio de Sica en el papel de avaro haciendo de mamarracho al igual que todos los demás personajes del film. Es un film chabacano sin pena ni gloria, pero que acredita al cine italiano cómico como de los países del mundo.

SEMANA PROXIMA

Una Rubia para Un Gangster (3)

Sed de Mal (3)

El Barrio Contra Mi (3 R)

La Chatte Afila Sus Garras (3)

Notes d'art

Exposició J. Colomer. A l'*Hogar de Juventudes* fou inaugurada el dia 16 l'exposició d'olis de J. Colomer. Serà tancada demà, dia 26 de juny. Formen l'exposició 13 obres, totes elles paisatges. J. Colomer, jove encara, del qual no havíem vist res amb anterioritat es situa en la línia del paisatgisme tradicional a casa nostra i, en general, demostrant un bon coneixement de la tècnica tant del color com de la composició. Pel nostre gust, trobem dignes de remarcar especialment els quadres n° 9 —petit paisatge on l'esforç de síntesi aconseguix els millors resultats— i n° 2, de factura potser menys personal però reeixit de composició i amb molt bona llum. Més efectistes, però per això mateix amb un aire escenogràfic que els perjudica, els quadres —com el n° 2, o el n° 6— on han estat emprats uns tons grisos i violetes. En conjunt, una exposició que fa de bon veure, sense sorpreses ni intents de defugir una línia que ja ha fet, de molts anys, camí en la nostra pintura.

Un museu «flexible». Ahir havia d'ésser inaugurat, a Le Havre (França, el nou «Museu-Casa de Cultura» que passarà a ser el més modern d'Europa. Obra de l'arquitecte Auguste Perret, aquest Museu es presenta com un colum de vidre, d'alumini i d'acer, de 56 metres de llargada i d'una alçada de 15 metres. El precedeix una terrassa on està situada una gran escultura —22 metres de llargada— de ciment armat, dita «Senyal», realitzada per Adam. Cobreix el museu una teulada de vidre armat, sobre el qual hi ha un immens «trenca-sol» d'alumini, en forma de nius d'abella rectangulars, de manera que cap raig de sol no entri en la sala sense haver sigut difractat abans. L'espai interior no té parets fixes. Uns elements mòbils, que poden fixar-se a terra i al sostre, segons convingui, permeten d'adequar les estructures interiors a les necessitats de cada circumstància.

Subhastes. Ha fet soroll la venda a Londres del retrat del duc de Wellington, obra de Goya, que aconseguí els vintisis milions de pessetes. Ara, però, sembla que l'americà que l'adquirí trobarà algunes dificultats per a treure'l d'Anglaterra. En efecte, es parla fins i tot, d'una interpeilació al Govern, a la Cambra dels Comuns per tal d'obtenir la quantitat suficient que permeti incorporar-lo a la col·lecció de la «National Gallery». Aquesta no pogué participar a la subhasta puix havia esgotat el fons d'adquisició en la compra recent de dos **Renoir** i un **Giorgione**.

A París, en la darrera subhasta al **Palais Galliera**, els quadres de més preu foren un **Signac** (prop de dos milions i mig de pessetes) i un **Sisley** (gairebé tres milions).

Quan un "abstracte" pinta "figuratiu". L'abstracció no és —no pot ser mai— un punt de partença. És, més aviat, un punt d'arribada, o un punt en l'evolució. Aquells que comencen essent abstractes s'equivoquen, com s'equivoquen també, per desconeixement i judici temerari artístic, aquells que creuen que els pintors abstractes en són perquè no saben fer altra cosa. Tots els bons abstractes han estat, i són, bons dibuixants. Ara, per exemple, a París, **Fautrier**, destacat abstracte, té una exposició de 10 obres figuratives que han rebut una crítica molt favorable.

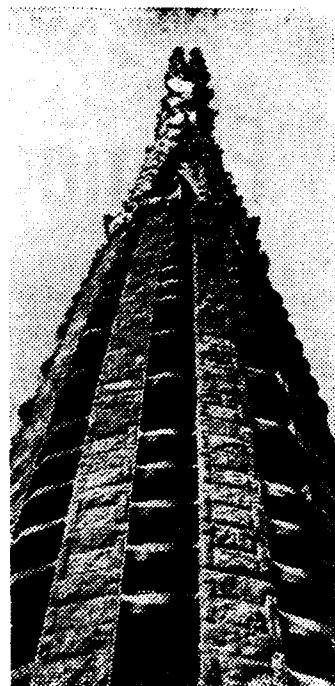
V.

JERARQUIA I COMUNITAT

Es guardarà prou el periodista cristià de traïr aquest doble respecte: a la Jerarquia i als altres membres de la comunitat. Ha de pensar que no es tracta de moure una massa, d'influir dins una societat, on l'individu és funcionari, de cara a un objectiu. El poble cristià és comunitat, és família, dins la qual l'individu té un lloc, no per la utilitat que hi desenrotlla, sinó pel que és, per tot el que és.

D'aquesta constitució en comunitat, família, o cos, es deriva una conseqüència importantíssima, una altra missió de la premsa catòlica: informar la Jerarquia dels problemes amb què es troben els fidels... dels seus esforços, de les seves reaccions, de les seves recerques. Aquest moviment de dues direccions és senyal de vida en el grup humà que el manifesta.

P. M. M.ª Estradé, O. S. B.
(Sobre la premsa catòlica)

L'art de Gaudí

«L'art de Gaudí —diu Nikolaus Plevsner— és realment una anella entre la revolta dels anys noranta i l'Expressionisme dels primers «collages», l'Expressionisme de la ceràmica de Picasso i algunes de les més desafortunades innovacions de l'arquitectura de 1950».

Ara ha fet 35 anys de la seva mort. Ell i la seva obra, amb el pas del temps, guanyen importància i prestigi. És el signe del geni.

Café-Restaurante

Salamero

Centro Católico - Tel. 701

Meriendas	Helados
Refrescos	Bandos
Desayunos	Polos

Café de calidad - Licores de marca
Alquiler de toda clase de servicio para Banquetes y Fiestas Familiares

SUPLEMENTO DE LA HOJA DIOCESANA

Con Censura Eclesiástica

Depósito legal: B 15969-1960

GRÁFICAS PADRE KOLBE